

נקודות התורפה של איראן

אפרים קם / 20.1.2020

נקודת המוצא לבחינת המשכו של העימות האמריקאי-איראני צריכה להביא בחשבון, שהתגובה האיראנית הראשונית לחיסול קאסם סולימאני אינה בהכרח סופית. אדרבא, מותר להניח, שהמשטר האיראני מבקש להרוויח זמן כדי לבחון את החלופות למימוש הבטחתו להעניש קשות את ארצות הברית. ההנהגה האיראנית מחויבת לכך. חיסול אישיות כה בכירה ומוכרת באיראן, ובמחנה השיעי בכלל; הפגיעה ביסודות האסטרטגיה האזורית האיראנית, שסולימאני היה ממעצביה הראשיים; הצורך לחזק מחדש את כושר ההרתעה של איראן, למנוע פגיעות נוספות במנהיגיה ובאתריה האסטרטגיים, ולהפגין שגם ביכולתה לפגוע קשה באויביה; והשפלתו של המשטר האיראני עקב החיסול — כל אלה מחייבים את המשטר האיראני לבחון את האפשרות להנחית מהלומה כבדה ככל האפשר על ארצות הברית ו/או בעלות בריתה.

בחינה זו גם יכולה להגיע למסקנה, שאופציית המהלומה כרוכה בסיכונים ניכרים ומוטב לוותר עליה, וכמה סימנים מאותתים שאכן זו גישתה של איראן. אלא שמסקנה כזו תוביל לפגיעה קשה בכושר ההרתעה של איראן, ועלולה להזמין בעתיד מהלומות נוספות מצד ארצות הברית. ירי הטילים האיראניים על הבסיסים האמריקאיים בעיראק לאחר חיסול סולימאני, בתוצאות אפסיות, צריך להיתפס בעיני יריביה של איראן כסימן של חולשה, לא של עוצמה.

...

אל"מ (מיל') ד"ר קם הוא חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי

למאמר המלא:

<https://www.haaretz.co.il/misc/article-print-page/.premium-1.8413811>